

Posudek na bakalářskou práci pana R. Kocha *Rozumová reflexe víry v teologii*

Autor zvolil zajímavé téma z oblasti fundamentální teologie věnující se poznání křesťanské víry a její vazbě na určité (především) antické filosofické směry. Oceňuji volbu hlavního pramene práce, jímž je encyklika sv. Jana Pavla II. *Fides et ratio* (1998). Předností autora je dále práce s poznámkovým aparátem a relativně větší množství (zajímavé) sekundární literatury.

K práci mám výhrady koncepčního i věcného rázu. Je-li hlavním pramenem práce 2. a 3. kapitola encykliky, proč autor nepojedná nejprve o sapienciální tradici přítomné v Písmu a teprve poté o řecko-římské filosofické tradici, jak je tomu konec konců ve *Fides a ratio*? Navíc encyklika pojednává o antické filosofické tradici především ve 4. kapitole, proč ji tedy autor neuvedl jako hlavní pramen práce? Tyto koncepční nejasnosti působí matoucím dojmem, autor by se jim vyhnul, kdyby v úvodu jasně představil strukturu encykliky a náležitě zdůvodnil plán svého postupu.

Podobnou výhradu mám i k mnoha pasážím práce, velmi často není vysvětleno, proč se má čtenář „prodrat“ právě tímto, a ne oním tématem, jak to souvisí s celkovou strukturou práce. Např. z jakých důvodů volí a popisuje právě tyto (a ne jiné) řecko-římské filosofické směry či školy, popř. zda je volba určena tím, o čem se zmiňuje encyklika atd.

Mnoha pasážím práce příliš nerozumím, nechápu jejich souvislost s hlavním tématem a výklad se mi zdá myšlenkově neuspořádaný, nedrží myšlenkovou „nit“ a souvislost.

Podněty k diskusi:

1. Křesťanskou teologii chápu jako racionální reflexi naší víry. Z toho důvodu je mi nesrozumitelný už jen název práce „Křesťanská reflexe víry v teologii“, jako kdyby autor říkal tautologii („teologie v teologii“). Prosím o vysvětlení.
2. Co je podle autora křesťanská víra a jak se liší od filosofického poznání? Autor v práci zmiňuje různé charakteristiky víry, ale je to „neostré či nepřesné“, viděno v celku matoucí.

Práci doporučuji k obhajobě, předběžně ji hodnotím jako dobrou, o konečném výsledku, necht' rozhodne způsob obhajoby.

doc. D. Svoboda, Ph.D.